

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1159—1169

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1159	Laki työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n muuttamisesta	3805
1160	Laki julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta	3807
1161	Laki maatalousyrittäjien lomituspäälvelulain muuttamisesta	3808
1162	Laki turkistuottajien lomituspäalveluista annetun lain 4 §:n muuttamisesta	3815
1163	Laki poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	3816
1164	Tasavallan presidentin asetus elatusavun perimistä ulkomailla koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	3817
1165	Tasavallan presidentin asetus ulkoasiainministeriön tehtävistä elatusapujen perinnässä annetun asetuksen kumoamisesta	3818
1166	Tasavallan presidentin asetus Sveitsin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan voimaansaattamisesta ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	3819
1167	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan ja Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta	3820
1168	Valtioneuvoston asetus opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen muuttamisesta	3821
1169	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta eläinlääketieteen opiskelijan väliaikaisen ammatinharjoittamisoikeuden saavuttamisen edellytyksenä olevista opintosuorituksista	3824

N:o 1159

Laki

työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 1 a §, sellaisena kuin se on laissa 313/2010, seuraavasti:

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

1 a §

Ulkomaalaisen oikeus työttömyysetuuteen

Henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan

kansainvälisen sopimuksen perusteella.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan perusteella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011. Sitä sovelletaan kuitenkin jo 10 päivästä toukokuuta 2010.

HE 240/2010
TyVM 11/2010
EV 219/2010

159—2010

3806

N:o 1159

Jos 2 luvun 1 a §:n 2 momentin nojalla työttömyysetuuteen oikeutetulle on ennen tämän lain voimaantuloa maksettu työmarkkinatukea muun kuin perhesiteen perusteella

myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan perusteella, aiheettomasti maksettua työmarkkinatukea ei peritä takaisin.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Anni Sinnemäki*

N:o 1160

L a k i

julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään julkisesta työvoimapalvelusta annettuun lakiin (1295/2002) siitä lailla 312/2010 kumotun 7 luvun 7 §:n 1 momentin tilalle uusi 1 momentti seuraavasti:

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

7 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle työttömälle työnhakijalle turvataan mahdollisuus

työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen, jos hänen oikeutensa työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan johdosta hänen täytettyään 57 vuotta, mutta ennen kuin hän täyttää 60 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011. Lain 7 luvun 7 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin jo 10 päivästä touko-kuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Anni Sinnemäki*

N:o 1161

L a k i**maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 2—4, 7 b ja 7 c §, 7 e §:n 2 momentti, 8 ja 11 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §, 24 §:n 2 momentti, 28—30, 32, 36, 40, 42 ja 47 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi laeissa 458/2004 ja 998/2008, 4 ja 32 § osaksi laissa 458/2004, 7 b ja 7 c § sekä 7 e §:n 2 momentti ja 24 §:n 2 momentti laissa 1135/2001, 16, 30 ja 36 § osaksi laissa 1135/2001 sekä 28 § laissa 629/2003, sekä

lisätään lakiin uusi 8 a, 16 a ja 16 b §, 35 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1263/2009, uusi 2 b ja 2 c kohta, lakiin uusi 40 a ja 44 a § sekä lakiin siitä lailla 623/1999 kumotun 46 §:n tilalle uusi 46 § ja lakiin uusi 47 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Maatalouden, kotieläintuotannon ja maatalousyrittäjien määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maataloudella* maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaan verotettavaa kotieläintuotannon ja kasvinviljelyn harjoittamista;

2) *kotieläintuotannolla* maatilatalouden tuloverolain mukaan verotettavaa kotieläintuotantoa, ei kuitenkaan porotaloutta eikä kalataloutta; sekä

3) *maatalousyrittäjällä* sellaista maataloutta, jota harjoitetaan itsenäisenä taloudellisenä yksikkönä.

3 §

Maatalousyrittäjän määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan maatalousyrittäjällä henkilöä, joka itse työhön osallistuen harjoittaa maataloutta ja:

1) joka on ollut velvollinen ottamaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 10 §:ssä tarkoitettua vakuutuksen ja jolla on voimassa sanottu vakuutus tai vireillä hakemus sen saamiseksi;

2) jolle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettua

tuun vakuutukseen perustuva kuntoutustuki;
tai

3) joka on iältään 15—18-vuotias maatalousyrittäjän eläkelain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ja täyttää muutoin kuin ikänsä puolesta tämän pykälän 1 kohdassa tarkoitettua vakuutuksen saamisen edellytykset.

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

Vuosilomaan on oikeutettu maatalousyrittäjä, jonka harjoittama kotieläintuotanto käsittää vuosiloman pitämisaikana vähintään neljä kotieläinyksikköä. Kotieläinyksikkö määräytyy eläinlajikohtaisesti eläintenpidosta aiheutuvan työmäärän perusteella. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset kotieläinyksikön määräytymisestä.

Lisäedellytyksenä vuosiloman saannille on, että maatalousyrittäjä harjoittaa kotieläintuotantoa päätoimisesti. Päätoimisena pidetään kotieläintuotannon harjoittajaa, jonka työpanos lomitusaikana ja sitä edeltäneen kuuden kuukauden aikana on kohdistunut maatalouden harjoittamiseen vähintään samassa määrin kuin maatalousyrittäjän ulkopuolella tapahtuvaan työskentelyyn. Kotieläintuotannon harjoittajaa ei kuitenkaan pidetä päätoimisena, jos hänelle maksetaan lomitusaikana työttömyysturvalaissa (1290/2002) tarkoitettua työttömyysetuutta tai jos hänelle ei makseta etuutta sen vuoksi, että meneillään on työttömyysturvalain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu korvaukseton määräaika. Päätoimisuuden määrittelyä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:ssä tarkoitettu vakuutus alkaa, lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota saman maatalousyrittäjän maatalousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana; eikä

2) sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

2 luku

Oikeus lomituspalveluihin

7 b §

Sijaisapu sairaan lapsen hoitoa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) alle 10-vuotiaan lapsen sairastumisen johdosta enintään seitsemäksi päiväksi; sekä

2) sairaan tai vammaisen lapsen hoitoon tai kuntoutukseen osallistumista varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa (1224/2004) tarkoitettua erityishoitorahaa.

7 c §

Sijaisapu raskautta, synnytystä sekä lapsen ja ottolapsen hoitoa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) raskautta, synnytystä ja lapsen hoitoa varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa tarkoitettua äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa; sekä

2) ottolapsen hoitoa varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa tarkoitettua ottovanhemman vanhempain- tai isyysrahaa.

7 e §

Sijaisapu aikuiskoulutusta varten

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua enintään siksi ajaksi, kun hän osallistuu sellaiseen koulutukseen, johon hänelle myönnetään:

1) maatalousyrittäjien opintorahaa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:ssä tarkoitettuna muuna kansallisena tukena; tai

2) aikuiskoulutustukea aikuiskoulutustuesta annetun lain (1276/2000) perusteella.

8 §

Lomituspäivän kesto

Lomituspäivän kesto määritellään lomitus-tunteina siten, että se keskimäärin vastaa lomittettavan maatalousyrittäjän tehtäväosuutta maatalousyrittäjän hoitoon kuuluviin välttämättömiin tehtäviin käytettävästä kokonaistyöajasta. Lomitustuntien määrä arvioidaan tilan kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten määrän ja laadun, tilan tuotantomenetelmien ja -olosuhteiden sekä lomitusajankohdan perusteella. Lomitustuntien määrää arvioidessa otetaan huomioon myös lomittajana toimivan henkilön ammattitaito ja kyky suoriutua lomitukseen kuuluvista tehtävistä.

Lomituspäivän keston määrittämisestä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

8 a §

Palvelusuunnitelma

Vuosilomaan oikeutetun maatalousyrittäjän lomituspalvelujen toteuttamiseksi paikallisyksikön on yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa laadittava maatalousyrittäjälle palvelusuunnitelma. Palvelusuunnitelma voidaan tarpeen mukaan laatia myös muun kuin vuosilomaan oikeutetun maatalousyrittäjän lomituspalvelujen toteuttamiseksi. Jos maatalousyrittäjän käytetään paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja, palvelusuunnitelma laaditaan paikallisyksikön hallintohenkilöstön toteuttaman tilakäynnin yhteydessä.

Palvelusuunnitelmaan merkitään ainakin:

- 1) kuvaus maatalousyrittäjän harjoitettavasta maataloudesta;
- 2) kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten määrä ja laatu sekä niiden hoitoon käytettävät työmenetelmät;
- 3) kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten päivittäiset hoitotyöt ja maatalousyrittäjän hoitoon kuuluvat muut välttämättömät tehtävät sekä arvio niiden vaatimasta päivittäisestä kokonaistyöajasta;
- 4) maatalousyrittäjän vakituisesti työskentelevät henkilöt;
- 5) maatalousyrittäjien tehtäväosuudet maatalousyrittäjän hoitoon kuuluvista välttämättömistä tehtävistä; ja
- 6) arvio maatalousyrittäjien lomituspäivän kestoista.

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelmaan merkitään lisäksi ainakin tieto:

- 1) tilakäynnin toteutumisesta ja tilakäynnille osallistuneista henkilöistä;
- 2) seuraavaksi suunnitellun tilakäynnin ajankohdasta;
- 3) tilan lomitustöiden edellyttämästä osamistasosta;
- 4) lomittajien maatalousyrittäjäkohtaisesta perehdytyksestä;
- 5) lomituspalvelujen tilakohtaisesta palvelukokonaisuudesta;
- 6) lomituspalvelujen tilakohtaisista kehittämistarpeista; ja
- 7) tilakäynnillä havaituista keskeisistä lomittajien työoloja koskevista työsuojelluisista seikoista ja paikallisyksikön esittämät niitä koskevat toimenpidevaatimukset.

Palvelusuunnitelma on tarkistettava maatalousyrittäjän tai paikallisyksikön aloitteesta, jos palveluntarpeessa tai olosuhteissa tapahtuu muutoksia. Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelma tarkistetaan kuitenkin aina vähintään joka kolmas vuosi tehtävän tilakäynnin yhteydessä.

11 §

Päätöksenteko

Paikallisyksikkö päättää lomituspalvelujen antamisesta, itse järjestetystä lomituksesta maksettavasta korvauksesta, palvelun saajalta perittävistä maksuista, palvelun saajan velvollisuudesta korvata perusteettomasti annetusta lomituspalvelusta aiheutuneet kustannukset sekä perusteettomasti maksetun korvauksen takaisinperinnästä. Päätös annetaan tiedoksi asianosaiselle hallintolain (434/2003) 59 §:ssä säädetyllä tavalla.

14 §

Paikallisyksikön velvollisuus antaa lomituspalveluja

— — — — —
 Jos maatalousyrittäjän toimivat maatalousyrittäjät ovat samanaikaisesti vuosilomalla taikka jos yrityksessä on vain yksi

maatalousyrittäjä, joka on vuosilomalla, paikallisyksikön tulee yrityksen kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten hoidon turvaamiseksi järjestää yritykseen tavanomaisen lomituksen lisäksi tarpeen mukaan myös valvontakäyntejä.

15 §

Lomituspalvelujen järjestämistavat

Paikallisyksikön on palkattava riittävä ja tarkoituksenmukainen määrä maatalouslomitajia siten, että tämän lain edellyttämät palvelut voidaan turvata joustavasti ja taloudellisesti.

16 §

Lomitustehtävien laajuus

Maatalouslomitajan tulee huolehtia maatalousyrityksen kotieläintuotantoon kuuluvista ja muista maatalousyrityksen hoitoon kuuluvista välttämättömistä tehtävistä siltä osin kuin ne kuuluvat vuosilomalla olevan tai sijaisapua saavan maatalousyrittäjän tehtäväosuuteen.

16 a §

Lomitajien maatalousyrityskohtainen perehdytys

Paikallisyksikön tulee huolehtia yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa siitä, että maatalousyritykseen osoitetut maatalouslomitajat saavat tilalla maatalousyrityskoh- taista perehdytystä 16 §:ssä tarkoitettuihin lomitustehtäviin.

16 b §

Maksullinen lomittaja-apu

Paikallisyksikkö voi järjestää vuosilomaan oikeutetulle maatalousyrittäjälle maksullista lomittaja-apua 28 §:n 1 momentissa säädettyä maksua vastaan enintään 120 tuntia kalenterivuodessa. Edellytyksenä on, että palvelu ei

vaaranna vuosiloman ja sijaisavun järjestämistä ja että sen toteuttamiseen käytetään vain sellaisen lomittajan työpanosta, joka on paikallisyksikön palveluksessa ja tekee vakituisesti lomitustyötä tai jota tarkoitetaan 15 §:n 1 momentin 2 kohdassa.

Paikallisyksikkö voi lisäksi järjestää muul- lekin henkilölle kuin maatalousyrittäjälle maksullista lomittaja-apua 28 §:n 2 momen- tissa säädettyä maksua vastaan, jollei palvelu vaaranna vuosiloman, sijaisavun tai 1 mo- mentissa tarkoitettua lomittaja-avun järjestämistä.

24 §

Maatalousyrittäjän velvollisuus järjestää itse lomituksensa

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maatalous- yrittäjä voi järjestää itselleen myös 16 b §:n 1 momentissa tarkoitettua palvelua vastaavaa maksullista lomittaja-apua.

28 §

Maksullisesta lomittaja-avusta perittävät maksut

Maatalousyrittäjältä peritään 16 b §:n 1 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta tuntimaksu, joka vastaa maatalouslomitajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista vähimmäisperuspalkkaa tun- nilta lisättyinä viidellä prosentilla.

Edellä 16 b §:n 2 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta peritään sen käyttäjältä maksu, joka vastaa maatalouslomitajan kun- nallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista vähimmäisperuspalkkaa tunnilta kerrottuna luvulla 2,4.

29 §

Perusteettomasti annetun palvelun korvaami- nen ja perusteettomasti maksetun korvauksen palauttaminen

Jos lomituspalveluja on annettu perusteet- tomasti, palvelun saaja on velvollinen kor- vaamaan paikallisyksikölle siitä aiheutuneet kustannukset.

Jos itse järjestetystä lomituksesta on maksettu korvausta perusteettomasti, korvauksen saaja on velvollinen palauttamaan liikaa saamansa korvauksen paikallisyksikölle.

Takaisinperinnästä voidaan luopua osittain tai kokonaan, jos se katsotaan kohtuulliseksi eikä perusteeton etu ole aiheutunut palvelun tai korvauksen saajan taikka hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä. Takaisinperinnästä voidaan luopua myös silloin, kun takaisin perittävä määrä on vähäinen. Päätös takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa perusteettoman lomituspalvelun antamisesta tai perusteettoman korvauksen maksamisesta.

30 §

Viivästyskorko ja maksuveloitteen täytäntöönpano

Jos sijaisavusta tai maksullisesta lomittajaavusta määrättyä maksua tai 29 §:ssä tarkoitettua korvausta ei ole maksettu viimeistään eräpäivänä, saadaan viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädetyn perustein. Viivästyskoron perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksu- tai takaisinperintäpäätöksen antamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maksu tai korvaus viivästyskorkoineen saadaan periä ilman tuomiota tai hallintotuomioistuimen päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

32 §

Paikallishallintokustannukset

Valtion varoista maksetaan vuosittain kohtuullinen korvaus niistä kustannuksista, jotka toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ja eläkelaitokselle aiheutuvat tämän lain mukaisten paikallishallintotehtävien hoitamisesta. Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain syyskuun loppuun mennessä eläkelaitoksen esityksestä korvauksen kokonaismäärän seuraavaa kalenterivuotta varten.

Korvauksen maksamisesta, jaksottamisesta ja maksamisajankohdasta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Valtion korvaukseen oikeuttavat lomituskustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina korvataan:

2 b) palvelusuunnitelmien laatimisesta ja tarkistamisesta aiheutuneet matkakustannukset siltä osin kuin ne ovat syntyneet eläkelaitoksen ohjeiden mukaisesti suoritettusta tehtävästä;

2 c) maatalouslomittajien maatalousyrityskohtaisesta perehdytyksestä aiheutuneet kustannukset siltä osin kuin ne ovat syntyneet eläkelaitoksen ohjeiden mukaisesti suoritetusta perehdytyksestä;

36 §

Lomituskustannusten vähennykset

Valtion korvaukseen oikeuttavista lomituskustannuksista vähennetään:

1) sijaisavusta ja maksullisesta lomittajaavusta saadut maksut;

2) 29 §:n perusteella saadut korvaukset;

3) paikallisyksikön palveluksessa olevien maatalouslomittajien sairauspäivärahat ja muut vastaavat etuudet siltä osin kuin ne maksetaan työnantajalle;

4) muut mahdolliset tämän lain mukaisiin tehtäviin liittyvät tulot.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua korvausta ei kuitenkaan vähennetä lomituskustannuksista, jos sitä vastaava määrä on palautettu valtiolle 40 a §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella.

40 §

Valtion korvauksen loppuerä ja palautus sekä palautetun määrän käyttäminen

Jos eläkelaitoksen tarkistama tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaisena varainhoitovuonna maksetut ennakot eivät riitä kattamaan lomituspalveluista aiheutuneita kirjapidon mukaisia kustannuksia, eläkelaitoksen on maksettava toteutuneiden kustannusten ja

ennakojen erotus loppueränä. Loppuerä maksetaan sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana tilitys on saapunut eläkelaitokselle.

Jos eläkelaitoksen tarkistama tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaisena varainhoitovuonna maksetut ennakot ylittävät lomituspalveluista aiheutuneiden kirjanpidon mukaisten kustannusten määrän, kunnan on palautettava liikaa saamansa määrä eläkelaitokselle. Palautettava määrä on maksettava viimeistään eläkelaitoksen ilmoittamana eräpäivänä, joka voi olla aikaisintaan kuukauden kuluttua ilmoituksen lähettämisestä.

Eläkelaitos voi käyttää 2 momentin mukaisesti palautetun määrän ennakojen ja loppuerien maksamiseen palautuksen vastaanottamisvuoden tai sitä seuraavan kalenterivuoden aikana.

40 a §

Kunnan velvollisuus palauttaa perusteetta saamansa valtion korvaus

Kunnan on palautettava valtion varoista perusteetta saamansa korvaus valtiolle, jos:

1) tilityksen tarkistamisen jälkeen ilmenee, että kirjanpitoon on sisällytynyt lomituskustannuksiin kuulumattomia kustannuksia tai että lomituskustannuksista ei ole vähennetty 36 §:ssä tarkoitettuja tuloja; taikka

2) paikallisyksikkö on antanut lomituspalveluja tai maksanut korvausta itse järjestetystä lomituksesta säännösten vastaisesti.

Kunnalla ei kuitenkaan ole velvollisuutta palauttaa valtion korvausta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa siltä osin kuin palvelun tai korvauksen saajaan kohdistuvasta takaisinperinnästä on luovuttu 29 §:n 3 momenttiin perustuvalla paikallisyksikön päätöksellä, jonka eläkelaitos on hyväksynyt, taikka eläkelaitoksen tai hallinto-oikeuden päätöksellä.

Palautettava määrä on maksettava viimeistään eläkelaitoksen ilmoittamana eräpäivänä, joka voi olla aikaisintaan kuukauden kuluttua ilmoituksen lähettämisestä. Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen korko eräpäivästä lukien.

Perusteetta maksettu valtion korvaus voidaan jättää perimättä takaisin osittain tai ko-

konaan, jos sen määrä on vähäinen tai jos takaisinperimistä on pidettävä kohtuuttomana.

42 §

Oikaisuvaatimus

Edellä 11 §:ssä tarkoitettuun paikallisyksikön päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Jos asianosainen on tyytymätön päätökseen, hänellä on oikeus vaatia eläkelaitokselta päätöksen oikaisemista 14 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava edellä mainitun ajan kuluessa paikallisyksikölle.

Paikallisyksikön on oikaistava päätöksensä, jos se hyväksyy oikaisuvaatimuksen kaikilta osin. Muussa tapauksessa sen on toimitettava oikaisuvaatimus, lausuntonsa sekä asiassa kertyneet asiakirjat viipymättä eläkelaitokselle.

10 luku

Erinäiset säännökset

44 a §

Maatalousyrittäjän ilmoitusvelvollisuus

Maatalousyrittäjän on ilmoitettava paikallisyksikölle itseään ja maatalousyritystään koskevat tiedot, jotka voivat vaikuttaa lomituspalvelujen järjestämiseen hänelle taikka hänen itse järjestämästään lomituksesta maksettavan korvauksen saamiseen tai määrään.

Maatalousyrittäjän on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot myös eläkelaitokselle sen käsitellessä asiaa oikaisuvaatimuksen perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentin perusteella annettavista tiedoista.

46 §

Lomituskustannuksia koskevat eläkelaitoksen selvitykset

Eläkelaitoksen tulee tehdä sosiaali- ja terveysministeriölle:

1) kuukausittain selvitys toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ennakkona maksamastaan määrästä ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa lomituspalvelujen järjestämiseen itse käyttämästään määrästä; sekä

2) varainhoitovuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä kokonaistilitys 35 §:ssä tarkoitetuista lomituskustannuksista ja niitä varten maksetun valtion korvauksen käytöstä.

47 §

Eläkelaitoksen velvollisuus palauttaa perusteetta saamansa valtion korvaus

Jos eläkelaitos on saanut perusteetta tässä laissa tarkoitettua valtion korvausta, sosiaali- ja terveysministeriön on määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi.

Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen korko sen kalenterivuoden alusta, jota edeltävän vuoden aikana valtion korvausta on maksettu perusteetta.

Palautettava määrä voidaan jättää perimättä takaisin osittain tai kokonaan, jos sen määrä on vähäinen tai takaisinperimistä on pidettävä kohtuuttomana.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi myös päättää, että palautettava määrä vähennetään myöhemmin seuraavan valtion korvauksen yhteydessä.

47 a §

Suoritusvelvollisuuden raukeaminen

Eläkelaitoksen sekä sosiaali- ja terveysministeriön velvollisuus suorittaa saamatta jää-

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

nyt valtion korvaus raukeaa viiden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, johon valtion korvaukseen oikeuttavat kustannukset kohdistuvat.

Kunnan ja eläkelaitoksen velvollisuus palauttaa perusteetta saatu valtion korvaus raukeaa viiden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jonka aikana valtion korvaus on maksettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Paikallisyksikköjen on huolehdittava siitä, että palvelusuunnitelmat on tehty tämän lain mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Sen lisäksi, mitä 35 §:n 2 momentin 2 b ja 2 c kohdassa säädetään, mainituissa säännöksissä tarkoitettujen kustannusten korvaaminen kalenterivuosilta 2011—2013 edellyttää, että kustannukset ovat eläkelaitoksen etukäteen hyväksymien paikallisyksikkökohtaisten suunnitelmien mukaiset.

Sen estämättä, mitä 40 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään, vuotta 2010 koskevien tilitysten perusteella palautettavaan valtion korvaukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 29 §:n 3 momenttia, 40 a ja 47 §:ää sekä 47 a §:n 2 momenttia sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa takaisinperinnän tai perusteetta saadun valtion korvauksen palautuksen peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1162

L a k i

turkistuottajien lomituspalveluista annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan turkistuottajien lomituspalveluista annetun lain (1264/2009) 4 § seuraavasti:

4 §

Lomituspalvelujen määrä

Kalenterivuoden aikana järjestettävien vuosilomapäivien ja lisävapaatuntien turkistuottajakohtainen enimmäismäärä vahvistetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuk-

sella edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä. Enimmäismäärät vahvistetaan huomioiden kunakin vuonna käytettävissä oleva määräraha.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1163

L a k i

poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain (1265/2009) 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Korvauksen määrä

Kalenterivuoden aikana korvattavien sijaisaputuntien enimmäismäärä poronhoitajaa kohden vahvistetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella edellisen kalenterivuoden

den loppuun mennessä. Enimmäismäärä vahvistetaan huomioiden kunakin vuonna käytävissä oleva määräraha.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1164

Tasavallan presidentin asetus

elatusavun perimistä ulkomailla koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, *muutetaan* elatusavun perimistä ulkomailla koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annetun asetuksen (522/1962) 2 § seuraavasti:

2 §
Oikeusministeriö toimii yleissopimuksen 2 artiklan edellyttämänä välittävänä ja vastaanottavana viranomaisena sekä vastaanottaa 7 artiklan a kohdan tarkoittamat ulkomaisten

tuomioistuinten oikeusapua koskevat pyynnöt.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Alexander Stubb*

N:o 1165

Tasavallan presidentin asetus

ulkoasiainministeriön tehtävistä elatusapujen perinnässä annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan ulkoasiainministeriön tehtävistä elatusapujen perinnässä annettu asetus (831/1989).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Alexander Stubb*

N:o 1166

Tasavallan presidentin asetus

Sveitsin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan voimaansaattamisesta ja pöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 2009 Suomen tasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1991 tehdyn ja 19 päivänä huhtikuuta 2006 tehdyllä pöytäkirjalla muutetun tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan muuttamisesta tehty pöytäkirja tulee voimaan 19 päivänä joulukuuta 2010 niin kuin siitä on sovittu.

Eduskunta on hyväksynyt pöytäkirjan 10 päivänä marraskuuta 2009 ja tasavallan presidentti 20 päivänä marraskuuta 2009. Hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 19 päivänä marraskuuta 2010.

2 §

Sveitsin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan voimaansaattamisesta 20 päivänä marraskuuta 2009 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (920/2009) tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2010.

3 §

Pöytäkirjan muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 122/2010)

N:o 1167

Tasavallan presidentin asetetus**Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan ja Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan ja Kansainvälisen televiestintäliiton yleissopimukseen Antalayassa 24 päivänä marraskuuta 2006 tehdyt muutokset ovat voimassa 14 päivästä joulukuuta 2010 niin kuin niistä on sovittu.

Tasavallan presidentti on hyväksynyt peruskirjaan ja yleissopimukseen tehdyt muutokset 26 päivänä marraskuuta 2010 ja niitä koskeva hyväksymiskirja on jätetty Kansainvälisen televiestintäliiton pääsihteerille 14 päivänä joulukuuta 2010.

2 §

Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan ja yleissopimukseen tehdyt muutokset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Kansainvälisen televiestintäliiton peruskirjaan ja yleissopimukseen tehtyjen muutosten hyväksymisen yhteydessä Suomi on antanut seuraavat selitykset:

Suomi ilmoittaa soveltavansa peruskirjaa ja yleissopimusta muuttavia asiakirjoja ottaen huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa Suomelle asetetut velvoitteet.

Suomi ilmoittaa, että se pitää voimassa kaikki aikaisemmin antamansa varaukset ja selitykset.

Ottaen huomioon kaikki muiden valtioiden selitykset, joissa viitataan päiväntasaajamaiden tekemään Bogotan julistukseen 3 päivänä joulukuuta 1976, ja näiden valtioiden vaatimukset hallita suvereenisti geostationäärinen satelliittiradan segmenttejä, Suomi toteaa, ettei tämä kokous voi tunnustaa kyseisiä vaatimuksia. Lisäksi Suomi toteaa, että peruskirjan 44 artiklan viittaus ”eräiden valtioiden maantieteelliseen sijaintiin” ei merkitse näiden valtioiden geostationäärinen satelliittiradan segmenttejä koskevien vaatimusten tunnustamista.

4 §

Tämä asetetus tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Viestintäministeri *Suvi Lindén*

(Peruskirjaan ja yleissopimukseen tehdyt muutokset ovat nähtävänä ja saatavissa Viestintäviestintävirastossa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 1168

Valtioneuvoston asetus**opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetus- ja kulttuuriministeriön esittelystä

 muutetaan opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen (986/1998) 2 §:n 3 momentti sekä 13 ja 16 §, sellaisina kuin niistä ovat 13 ja 16 § osaksi asetuksessa 865/2005, sekä

lisätään asetukseen uusi 13 a §, 13 b §, sekä 23 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Rehtorin kelpoisuus

Ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa tarkoitetusta koulutuksesta vastaavaksi rehtoriksi on 1 momentin 3 kohdasta poiketen kelpoinen henkilö, jolla on riittävä työkokemus sekä opettajan että muissa opetusalan tehtävissä.

13 §

Ammatillisten opintojen opettajan kelpoisuus

Ammatilliseen koulutukseen sisältyvien ammatillisten opintojen opetusta on kelpoinen antamaan henkilö:

1) joka on suorittanut koulutuksen järjestäjän päättämän opetustehtävän kannalta soveltuvan korkeakoulututkinnon;

2) joka on suorittanut vähintään 60 opintopisteen tai vähintään 35 opintoviikon laajuiset opettajan pedagogiset opinnot;

3) jolla on vähintään kolmen vuoden pituinen käytännön työkokemus opetustehtävän sisältöä lähinnä vastaavissa tehtävissä; sekä

4) jolla on pätevyys- tai lupakirja taikka oikeus harjoittaa terveydenhuollon ammattia laillistettuna ammattihenkilönä, jos alan tehtävissä toimiminen edellyttää pätevyys- tai lupakirjaa taikka laillistamista.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetystä soveltuvaa korkeakoulututkintoa koskevasta vaatimuksesta voidaan poiketa, jos korkeakoulututkintojen järjestelmässä ei ole koulutuksen järjestäjän päättämän opetustehtävän edellyttämää soveltuvaa korkeakoulututkintoa tai jos koulutuksen järjestäjän päättämä opetustehtävä edellyttää erityisen vahvaa tai erikoistunutta käytännön ammattitaitoa. Opettajalla on tällöin oltava koulutuksen järjestäjän päättämään opetustehtävään soveltuva erikoisammattitutkinto tai, jollei tutkintorakenteessa ole soveltuvaa erikoisammattitutkintoa, muu soveltuva tutkinto tai koulutus, 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut opettajan pedagogiset opinnot sekä vähintään viiden vuoden pituinen käytännön työkokemus koulutuksen järjestäjän päättämän opetustehtävän sisältöä lähinnä vastaavissa tehtävissä.

Sosiaali- ja terveysalan koulutuksessa kelpoisuusvaatimuksena on 1 momentin 1 kohdasta poiketen soveltuva ylempi korkeakoulututkinto. Sosiaali- ja terveysalan koulutusta

on kelpoinen antamaan myös henkilö, jolla on soveltuva ammattikorkeakoulututkinto, opettajan pedagogiset opinnot sekä vähintään viiden vuoden pituinen käytännön työkokemus korkeakoulututkintoa vastaavissa sosiaali- ja terveystalouden tehtävissä.

Sosiaali- ja terveystalouden ammattillisten opintojen opetuksessa voidaan poiketa soveltuvaa ylempää korkeakoulututkintoa tai soveltuvaa ammattikorkeakoulututkintoa koskevasta kelpoisuusvaatimuksesta 2 momentissa säädettyllä tavalla hiusalan sekä kauneudenhoitoalan ammattillisiin tutkintoihin johtavien koulutusten osalta.

Tanssialan sekä sirkusalan koulutuksessa opettajaksi on kelpoinen 1 momentin 1 ja 3 kohdan estämättä myös henkilö, jolla on vähintään kolmen vuoden laajuiset soveltuvat opinnot sekä alalla saavutettu taiteellinen tai muu ammattillinen ansioituneisuus.

Erityisestä syystä muuta kuin näyttötutkintoon valmistavaa ammattillista lisäkoulutusta sekä ammattillisissa erikoisoppilaitoksissa annettavaa ammattillista lisäkoulutusta on kelpoinen antamaan myös henkilö, joka on suorittanut alan erikoisammattitutkinnon tai jolla muutoin on koulutuksen tai työkokemuksen avulla hankittu korkea ammattitaito.

13 a §

Ammattillisten opintojen opetuksen antaminen ilman pedagogisten opintojen suorittamista

Ammattillisten opintojen opetusta on 13 §:n 1 momentin 2 kohdan estämättä oikeutettu antamaan myös henkilö, joka on otettu opettajaksi ehdolla, että hän kolmen vuoden kuluessa palvelussuhteen alkamisesta suorittaa mainitussa kohdassa tarkoitetut opettajan pedagogiset opinnot.

13 b §

Ammattilliseen peruskoulutukseen valmistavaa ja valmentavaa koulutusta antavien opettajien kelpoisuus

Ammattilliseen peruskoulutukseen ohjaavaa ja valmistavaa koulutusta sekä maahanmuuttajien ammattilliseen peruskoulutukseen valmistavaa koulutusta on kelpoinen anta-

maan henkilö, jolla on tässä asetuksessa säädetty ammattillisten tai yhteisten opintojen opettajan kelpoisuus.

Vammaisten valmentavaa ja kuntouttavaa opetusta ja ohjausta on kelpoinen antamaan henkilö, jolla on 16 §:ssä säädetty erityisopetusta antavan opettajan kelpoisuus.

16 §

Erityisopetusta antavan opettajan kelpoisuus

Erityisopetusta on kelpoinen antamaan henkilö, jolla on tässä asetuksessa säädetty ammattillisten tai yhteisten opintojen opettajan kelpoisuus ja vähintään 60 opintopisteen tai vähintään 35 opintoviikon laajuiset ammattillisen koulutuksen erityisopettajan opinnot tai yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen (794/2004) 19 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyt erityisopetuksen tehtäviin ammattillisia valmiuksia antavat opinnot.

Sen estämättä, mitä 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään erityisopetuksena annettavaa yhteisten opintojen opetusta on kelpoinen antamaan myös henkilö, joka on suorittanut soveltuvan ylempään korkeakoulututkintoon ja jolla on 1 momentissa säädettyt erityisopettajan opinnot.

Jos erityisopetuksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää, erityisopetusta voi sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, antaa myös muu tässä luvussa tarkoitettu opettaja osana muuta opetustaan.

23 §

Väliaikaisesti opetusta antavan henkilön kelpoisuus

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään voidaan 13 §:ssä tarkoitettua ammattillisten opintojen opetusta määrätä enintään kahden vuoden ajaksi antamaan henkilö, jolla on opetustehtävän edellyttämä riittävä koulutus ja vahva käytännön ammattitaito. Tällainen henkilö voidaan määrätä antamaan opetusta yli vuoden ajaksi vain, jos opetustehtävän edellyttämät kelpoisuusvaatimukset täyttäviä

henkilöitä ei ole saatavilla tai jos siihen on muu erityinen syy.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2011.

Henkilö, joka tämän asetuksen voimaan tullessa on kelpoinen antamaan ammatillisten opintojen opetusta tai ammatillista erityisopetusta tai joka on saanut erivapauden tai kelpoisuustodistuksen ennen tämän asetuksen voimaantuloa on kelpoinen antamaan vastaavaa ammatillisten opintojen opetusta tai ammatillista erityisopetusta.

Henkilö, joka tämän asetuksen voimaan tullessa täyttää ammatillisen koulutuksen rehtorin kelpoisuusvaatimukset ammatillisen koulutuksen opettajankelpoisuutta ja riittävää työkokemusta opettajan tehtävistä koskevilta osin, on kelpoinen toimimaan edelleen am-

matillisesta koulutuksesta annetussa laissa tai ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettuna rehtorina.

Henkilö, joka tämän asetuksen voimaan tullessa on kelpoinen antamaan ammattitutkintoon ja erikoisammattitutkintoon valmistavaa koulutusta sekä muuta ammatillista lisäkoulutusta, on kelpoinen antamaan vastaavaa ammatillista lisäkoulutusta.

Ammatillisessa koulutuksessa terveystiedon opetusta on 14 §:n estämättä kelpoinen antamaan myös henkilö, joka oli 1 päivänä elokuuta 2001 kelpoinen antamaan ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 12 § 2 momentissa tarkoitettua liikunnan ja terveystiedon opetusta ja jonka palvelussuhde tässä opetustehtävässä on alkanut heinäkuun 2011 loppuun mennessä.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Opetusministeri *Henna Virkkunen*

Hallitusneuvos *Kaija Suorsa-Aarnio*

N:o 1169

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta eläinlääketieteen opiskelijan väliaikaisen ammatinharjoittamisoikeuden saavuttamisen edellytyksenä olevista opintosuorituksista**

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimi	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n asetus eläinlääketieteen opiskelijan väliaikaisen ammatinharjoittamisoikeuden saavuttamisen edellytyksenä olevista opintosuorituksista	29/EEO/2010	15.12.2010	1.1.2011

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintää koskevassa määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystieteiden osastolta, osoite Mariankatu 23, 00170 Helsinki, puhelin (09) 160 01.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Osastopäällikkö *Matti Aho*

Hallitusneuvos Ritva Ruuskanen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1159—1169, 2½ arkkia